

ONBEZORGD,

DOOR

C. TIELROOY-DE GRUYTER.

Mijn kindje stond in de zon
En sprong op haar kleine schaduw,
Het plekje donker rondom
Haar lijfje in de zon.

Schatert: „Ik zal je krijgen.”
Zegt onder druk gesnater:
„Je bent m'n vriend”; wil nijgen
Naar 't wijkend beeld. „Maar later....”

Later, eerst moet ik groot zijn
Moeder, dan zal 'k hem grijpen.”
Onzeker zeg ik: „Zeker....”
Zit stil vooruit te kijken
Hoe 't àl zal blijven wijken.
